

[Aksel Møller.]

Derimod kan jeg ikke være enig i, at Sagen kan behandles uden en kort Udvalgsbehandling. Loven har virket gennem halvandet Aar og har saaledes givet Erhvervslevet Muligheder for at indsamle visse Erfaringer, som igen har givet sig Udtryk i Ønsker, som det vilde være uberettiget ikke at give Erhvervslevet Lejlighed til at fremføre ved Behandlingen af Lovforslaget. Jeg er bekendt med Ønsker, som er fremsat fra en enkelt Side inden for Erhvervslevet, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nævnte, og jeg er ligeledes bekendt med, at der fra Tid til anden har foreligget andre Ønsker fra Erhvervslevets Side med Hensyn til Toldbeskatningen af disse Erstatningsstoffer. Jeg tror, at de Ønsker, der er fremsat, er af økonomisk underordnet Betydning, men paa den anden Side tror jeg, at de er af væsentlig principiel Betydning. Derfor vilde det være urimeligt ikke at give Erhvervene Lejlighed til at gøre deres Synspunkter gældende og at give et Udvalg Lejlighed til at drøfte disse Synspunkter med den højtærede Finansminister. Det er jo en Tradition i dette høje Ting, at Udvalgsarbejdet vedrørende Toldbeskatningen foregaar med en Fart, som andre Udvalgsbehandlinger ikke altid har, og derfor tror jeg, at man uden at være bange for Forhaling, kan ønske Sagen behandlet i et Udvalg.

Valdemar Sørensen: Paa Enkelthederne i det foreliggende Forslag skal jeg ikke komme ind. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har givet en kort Skildring af de Hovedlinier, der er kommet til at præge de Ændringer af Toldloven, vi vedtog i December 1940, og som Tiderne er i Øjeblikket, staar det ogsaa mig klart, at Øjeblikket ikke kan være inde til Ændring af det Resultat, vi kom til dengang. Blot vil jeg have Lov til at sige, at nogen indgaaende Behandling fik Forslaget, jo ikke ved den forrige Lejlighed i selve Rigsdagen og Rigsdagsudvalget. Det blev forelagt efter en reviderende Behandling i Skattekommissionens Toldudvalg, og jeg tillod mig ved første Behandling her i Salen at gøre opmærksom paa, at den Tid, der var levnet Skattekommissionen til Behandling af dette meget vidtløftige Forslag, ikke var saadan, at vi kunde gaa ind paa en Realitetsbehandling af den Dybde og det Omfang, som det formentlig maa være Skattekommissionens Opgave at fuldføre, og at Forslaget, saaledes som det kom til at fore-

ligge, i høj Grad maatte siges at bære Foreløbighedens Karakter.

Dette Synspunkt vil jeg gerne tillade mig at fremhæve ogsaa ved denne Lejlighed. For det er ganske klart, at de Ændringer, som vi foretog i alle disse Toldsatser, førte det Leje, Toldsatserne ligger i, op i en Højde, som falder helt uden for, hvad der hidtil har været Normen i dansk Toldlovgivning, og det forekommer mig, at over for dette kan man med Rette ved enhver Lejlighed, man faar til det, betone udtrykkeligt Lovens foreløbige Karakter. Derfor maa jeg ogsaa være enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at det vilde være heldigt, om denne Lov ligesom talrige andre midlertidige Love fik den sædvanlige Løbetid paa et Aar. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Axel Møller sagde, at ingen kan vide, hvorledes Forholdene stiller sig i Løbet af et Aar. Men man kan heller ikke vide, hvorledes de stiller sig i Løbet af to Aar; der kan udmærket godt tænkes saadanne Omvæltninger, at det vil blive nødvendigt at foretage Ændringer før. Og selv om den højtærede Finansminister efter Loven har i sin Haand at komme til Rigsdagen med en Ændring eller at ophæve den foreløbige Lov helt, saa ligger det i Sagens Natur, at det vilde være en Betyggelse for det Synspunkt, som jeg og mit Parti har i denne Sag, om Tidspunktet for Lovens Revision blev rykket nærmere end fastsat i Lovforslaget.

Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af en Henvendelse, der er fremkommet fra Grosserer-Societetets Komité vedrørende Erstatningsvarer, navnlig de billige Emballagevarer af Celluld o. lign., der jo i Stedet for at indføres toldfrit som ubleget Jute paa Grund af Iblandingen af Celluld kommer ind under en meget høj Toldsats. Jeg mener, at der her er et Punkt, man godt ved denne Revision kan have Opmærksomheden henledt paa, saa meget mere som det Forslag, den højtærede Finansminister fremsatte ved anden Behandling i December 1940, gik i samme Retning.

Jeg tænker her paa det lille Ændringsforslag vedrørende Belægningslærreder af Hør i ubleget Stand, som den højtærede Minister fremsatte og fik vedtaget, hvorved den foreslaaede Told nedsattes fra 1 Kr. til 65 Øre. Jeg gjorde dengang ved anden Behandling opmærksom paa, at selv om man nu i Loven rent principielt nedsatte denne Toldsats, fik det intet praktisk Resultat, fordi der ikke kommer nogen Jutevarer og Hørvarer ind uden Iblanding